

SENTÈNCIA 2004-01 DE 29 DE GENER DE 2004

CASS

**Pensió d'invalidesa accident de treball – apreciació del element professional –
l'interessat no aporta cap element precís que permeti establir que no pot
reprendre un treball per motiu de les conseqüències de l'accident de treball.**

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1- El Sr. R.S.F. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 23 de desembre del 2002, confirmant en alçada la decisió del 2 d'octubre anterior sol·licitant la revocació de l'acte impugnant i el reconeixement d'un IPP per accident de treball del 72 %.

2- En la sentència del 14 de juliol del 2003, el Tribunal des Batlles ha desestimat en tots els seus termes la demanda formulada pel Sr. R.S.F.

3- En el seu recurs d'apel·lació de data 25 de setembre del 2003, el Sr. R.S.F. manifesta principalment que es troba en la incapacitat de reprendre el seu treball i que per tant li cal reconèixer un índex global d'incapacitat de 65 punts (55 punts per l'element objectiu i altres 10 punts per l'element professional).

Ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 24 d'octubre del 2003.

4.- En la seva contesta de data 14 d'octubre de 2003, la CASS manifesta principalment que :

-la jurisprudència del Tribunal Superior estableix acordar l'element professional quan dels informes mèdics resulti clarament que la patologia que pateix l'assegurat li ha impedit reprendre tota activitat laboral;

-recau a l'assegurat aportar la prova que les seqüeles derivades del seu accident de treball l'incapaciten per a reincorporar-se en el món laboral;

-el Sr. R.S.F. no s'ha reincorporat laboralment i no aporta cap justificant que acrediti una pèrdua salarial.

La CASS ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 30 d'octubre del 2003.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- El litigi versa sobre el reconeixement d'un increment del 10% de l'índex d'incapacitat, en aplicació de l'element professional.

Sobre aquesta qüestió, convé recordar que, segons han declarat les sentències d'aquesta Sala nº 96-35 de 6 de setembre de 1996, 96-46, de 20 de novembre del mateix any, 97-09 de 28 de febrer de 1997 i 97-31 de 14 de juliol també de 1997, entre d'altres, «l'element professional es valora en funció de la pèrdua d'emoluments que sofreix l'assegurat, comparant el sou percebut al reincorporar-se al treball amb el que percebia abans de produir-se l'accident i la valoració d'aquest elements requereix una activitat probatòria mínima».

D'altra banda, les sentències 96-46, de 20 de novembre de 1996, i 97-09, ja esmentada, declaren que «l'aportació a l'expedient administratiu o les actuacions judicials dels elements de fet en que se sustenta l'element professional correspon, en principi, a l'assegurat», ja que és aquest qui realment pot acreditar aquesta circumstància. En el mateix sentit, la sentència 98-38 de 21 de setembre de 1998, afegeix que l'interessat «segons un principi clàssic de contenciós administratiu, ha d'aportar els elements precisos que li permetin justificar la seva pròpia avaluació en la pèrdua d'emoluments ».

Tercer.- En aquest cas, el Sr. R.S.F. no aporta cap element precís que permeti establir que no pot reprendre un treball per motiu de les conseqüències de l'accident de treball. Per tant, no ha aportat la prova que li incumbeix, de la pèrdua d'emoluments i el seu recurs s'ha de rebutjar. Però com ha subratllat la CASS en el seu recurs d'apel·lació (pàgina 6) «... res no impedeix, al senyor R.S.F. quan es reincorpori laboralment, de demanar, si procedeix, a la meva mandant l'aplicació de l'element professional sempre que quedi suficientment acreditada la pèrdua d'emoluments sigui a través de justificants o per informes mèdics confirmant que no pot exercir cap activitat laboral a conseqüència de les seqüeles derivades de l'accident».

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer : Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. R.S.F. i declarar que la resolució de la CASS del 23 de desembre del 2003, i amb ella la decisió del 2 d'octubre anterior, es conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Segon : Confirmar la sentència recorreguda

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.